

РЕШЕНИЕ

№ 836

гр. София, 15.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **11435** по описа за **2021** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], представлявано от управителя А. В., срещу решение № 20000106 от 04.01.2021г., постановено по НАХД № 17103/2019г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 136-ти състав. С това съдебно решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 433756-F441545/19.04.2019г., издадено от началника на Сектор „Оперативни дейности“ С. в Централно управление на НАП, с което на основание чл. 185, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДДС, на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, издадена от министъра на финансите.

С доводи за неоснователност и незаконосъобразност на обжалваното решение касаторът претендира неговата отмяна, както и отмяна на наказателното постановление.

Ответникът – ЦУ на НАП, чрез процесуален представител юрк. Н., взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за

неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна.

В производството пред въззивния съд, въз основа на приобщения по делото доказателствен материал, е установена следната фактическа обстановка:

На 07.11.2018г. длъжностни лица от приходната администрация извършили проверка на търговски обект по смисъла на § 1, т. 41 от ДР на ЗДДС – снек-бар, находящ се в [населено място], пл. „В.“ – южна градинка, стопанисван от [фирма]. При проверката било констатирано, че в обекта имало монтирано и въведено в експлоатация, свързано дистанционно с НАП, и работещо ЕКАФП модел „D. DP 1000 KL“ с ИН на ФУ № DT356990 и ИН на ФП № 02356990. Фискалното устройство притежавало операциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ пари в касата. Извършена била съпоставка между фактическата касова наличност /пари в брой/ и разчетената касовата наличност от ФУ. Преброената по банкноти и монети /съгласно изготвен опис от управителя на обекта/ касова наличност при започване на проверката била в размер на 314,10 лв., а в отпечатан дневен отчет „X“ била установена разчетена касова наличност в размер на 221,60 лв. Констатираната положителна разлика в касовата наличност в размер на 92,50 лв. представлявала въвеждане на пари в касата извън случаите на продажба, което не било отразено на ФУ чрез функцията „служебно въведени суми“, макар да било установено, че ФУ притежава функция „служебно въведени суми“. В случая не било изпълнено задължението за отразяване на промяната на касовата наличност – въвеждане на пари в касата, с което били нарушени реда и начина на водене на отчетност в обекта.

За резултатите от проверката е съставен Протокол за извършена проверка № 0398907/07.11.2018г., въз основа на който е съставен АУАН № F441545/10.11.2018г. срещу [фирма] за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ. Въз основа на АУАН, при идентично словесно описание на нарушението и дадена му аналогична правна квалификация, началникът на Сектор „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП е издал процесното НП, с което на търговеца е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., на основание чл. 185, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДДС.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при спазване на процесуалните правила, предвидени в ЗАНН. Приел е, че твърдяното нарушение се явява доказано по несъмнен начин, като не са налице основания случаят следва да се квалифицира като маловажен.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и съобразено със закона.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС правилно е установил фактическата обстановка. Направените фактически констатации и правни изводи се споделят напълно от състава на касационната инстанция, която, на основание чл. 221, ал. 2, пр. последно АПК, препраща към тях.

Съответни на доказателствата по делото са изводите на съда, че търговецът е нарушил чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ. Тази разпоредба задължава извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ да се регистрира във ФУ чрез

операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Горепосочената разпоредба е част от установения ред за регистрация и отчетност, които са задължителни за лицата, използващи фискални устройства. Нормата има за цел създаването на условия за съпоставимост на касовата наличност с документираните със съответното фискално устройство суми от продажби, както и от служебно извършени въвеждане и извеждане на суми във всеки един момент. В случая е безспорно установено, че ФУ е разполагало с функцията „служебно въведени суми“, но въпреки това не е била регистрирана промяната на касовата наличност - въвеждане на пари в касата, с което е нарушена разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. Въпреки че нарушението е формално, без видим вредоносен резултат, задълженията на търговеца, произтичащи от ЗДДС и Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ, са императивни и всяко неизпълнение, представлява нарушение на установения правов ред по отношение на фискалната система.

Доколкото в хода на административнонаказателното производство е установено, че нарушението не е довело до неотразяване на приходи, законосъобразно на търговеца е наложена имуществена санкция на основание чл. 185, ал. 2, изр. второ във вр. с чл. 185, ал. 1 от ЗДДС.

Съставът на касационната инстанция изцяло споделя изводите на въззивния съд, че не се налице основания случаят да се квалифицира като маловажен, тъй като се касае за формално нарушение, което не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид.

Неоснователни са доводите на касатора, че не е бил редовно призован в производството пред въззивната инстанция, с което е накърнено правото му на защита. Пред СРС са проведени две съдебни заседания, за които жалбоподателят е призован на посочения от него адрес. И за двете съдебни заседания призовките са върнати в цялост с отбелязване, че адресът е посещаван на 14.07., 09.08. и 24.08.2020г. /за съдебното заседание на 27.08.2020г./ и на 13.09., 30.09. и 12.10.2020г. /за съдебното заседание на 15.10.2020г./, но служители на фирмата не са открити. Съгласно чл. 61, ал. 2 /нова ал. 4/ от ЗАНН съдът дава ход на делото и в случаите, когато жалбоподателят не е бил намерен на посочения от него адрес. При тези данни и на основание чл. 61, ал. 2 от ЗАНН съдът правилно е приел, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото.

Неоснователни са твърденията на касатора, че установената разлика от 92,50 лв. е отчетена в дневния оборот на предходния ден, като е заделена за закупуване на стоки – продукти /кафе, сокове, минерална вода, захар и др./. Дори и това да е така, задълженото лице е следвало да регистрира всяка промяна на касовата наличност - начална сума, както и въвеждане и извеждане на пари във и извън касата на ФУ във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Това няма да доведе до двойно отчитане на една и съща сума, както смята касаторът, тъй като чрез функцията „служебно въведени“ суми се отчита промяна на касовата наличност, която не е свързана с продажби. Неоснователни са и аргументите на търговеца, че констатираната разлика представлява 0,77% от месечния оборот на заведението. Както беше посочено, нарушението е формално, поради което неотнормата за неговата съставомерност е стойността на установената разлика между фактическата наличност и разчетената касова наличност от ФУ.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 3 и 5 от ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, определено в размер на 80 лв., на основание чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Ето защо и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд, С.-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20000106 от 04.01.2021г., постановено по НАХД № 17103/2019г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 136-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма] ЕИК[ЕИК] да заплати в полза на Национална агенция за приходите сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: